

ПРОТОКОЛ

№ 473

гр. Пловдив, 06.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Нестор Сп. Спасов
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
и прокурора Б. Т. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно наказателно дело № 20225000600497 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

Обвиняемият И. Й. М., доведен от Ареста гр. П.. За него се явява защитникът - **адвокат К.Д.**

Обвиняемият И. И. Х., доведен от Ареста гр. П.. За него се явява защитникът - **адвокат Д.Ч.**

За Апелативна прокуратура - Пловдив се явява прокурор Б. П..

С допълнение към частна жалба от вчерашна дата, защитникът на обв. И. Х. е представил заверено копие от протокол за разпит на обвиняем, проведен на 05.12.2022 г.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Адв. Ч.: Да се даде ход на делото.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото от съдията докладчик.

Адв. Д.: Поддържам частната жалба.

Адв. Ч.: Поддържам частната жалба.

НА СТРАНИТЕ се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. Д.: Нямам искания за отводи и доказателства.

Адв. Ч.: Нямам искания за отводи. Имам искане за събиране на гласни доказателства.

Прокурорът: Нямам искания за отводи към състава на съда. Представям протокол за оглед на веществени доказателства от 30.11.2022 г., който съм представила на страните.

Адв. Д.: Запознат съм с писмените доказателства, да се приемат.

Адв. Ч.: Моля да допуснете до разпит един свидетел за характеристични данни на подзащитния ми.

Прокурорът: Искането е неоснователно. Всички доказателства са по делото. Обвинението не се гради на характеристични данни, поради което разпита е безпредметен.

Адв. Ч.: Законът е категоричен в тази посока, че следва да се събират данни за личността на обвиняемия. Мисля, че искането ни е основателно. Свидетелят е Х.Х., комшия.

Съдът намира искането за неоснователно.

В настоящото производство ясно са посочени обстоятелствата, които следва да се обсъждат. Естествено, че няма пречка да се обсъждат и характеристични данни на обвиняемия, но те следва да се установяват с доказателства, посочени в закона. Такива данни вече са събрани и ще се събират по време на досъдебното производство.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за допускане на свидетел.

Адв. Ч.: Нямаме други искания.

С оглед изявленията на страните, че няма да сочат други доказателства и нямат други доказателствени искания, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените писмени доказателства.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата си.

Моля да отмените определението на първоинстанционния съд. Считам същото за незаконосъобразно и необосновано.

На първо място, заявявам, че ние не спорим по наличието на обосновано предположение за извършеното престъпление от подзащитния ми. От доказателствата по делото и активните действия на клиента ми се установява, че той е съпричастен към повдигнатото обвинение.

Спорът е относно останалите основания, визирани на чл. 63 ал.1 от НПК, като нашето становище е, че липсват реалните опасности от укрИ.е или от извършване на друго престъпление. Считам, че първоинстанционният съд не се е съобразил с ТР № 3 от 2012 г. на ВКС, което казва, че категорично при преценката на тези опасности, съдилищата трябва да се ръководят от събраните доказателства в хода на разследването и процесуално поведение на обвиняемото лице. В конкретния случай, считам, че от доказателствата по делото не може да се извлече тази реална опасност за това клиентът ми, в случай на по-лека мярка да извърши ново престъпление. Той е млад човек, на 22 години е, с отлични характеристични данни към момента на извършване на деянието, трудово ангажиран е, живее на семейни начала, неосъждан. Това е една изолирана проява в неговия живот. Наред с това, още от самото начало от неговото задържане на 25 ноември той изключително активно е съдействал на разследващите органи, както и сочи и свидетеля от Криминална полиция Т. при задържането му на АМ Т., в района на заведението, той е посочил къде се намира наркотичното вещество в автомобила му, след това е съдействал и при претърсването на наетото от него жилище в гр. П., там е посочил заключенния шкаф, където е имало наркотични вещества, за който той е нямал ключ. На следващия ден пред съдия е дал подробни обяснения, които са от изключително значение за доказване на определени факти. Считам, че това процесуално поведение трябва да бъде отчетено. Още вчера са представени в Апелативен съд – Пловдив, допълнително доказателства, събрани в хода на разследването, едно от които е протокол за оглед на неговия мобилен

телефон, за който той във въпросния разпит пред съдия е предоставил данни, като без неговото съдействие този оглед щеше да е невъзможен. Считам, че той е разбрал вината си, отчел е грешката си и предвид неговите характеристични данни, младата възраст, чистото му съдебно минало, считам, че една по-лека мярка би изпълнила в пълен обем целта на мерките за неотклонение, посочена в чл. 57 от НПК, т.е. една по-лека мярка за неотклонение би осигурила изцяло нормалния ход на досъдебното производство и би гарантирала, че той не би извършил друго престъпление.

По досъдебното производство няма никакви събрани доказателства, които да водят до извода, че той се е занимавал с разпространение на наркотици. Единствено той е подпомагал с дейността И. Х., разказал е добросъвестно за две предходни пътувания до С., при които се е снабдявал с наркотични вещества, които са извън предмета на делото, но въпреки това е съдействал изцяло и без да крие нищо е признал вината си и участието си във въпросното деяние.

Ето защо, Ви моля да приемете, че реалната опасност от извършване на друго престъпление не е налична по отношение на доверителя ми. По ваша преценка – или „парична гаранция“, съобразена с неговото имотно положение или „домашен арест“ на адреса му в гр. П., на ул. „Л.“ № 2 би изпълнила целите на мерките за неотклонение.

Обвиняемият М. (за лична защита): Съгласен съм с казаното от адвоката ми.

Адв. Ч.: Уважаеми апелативни съдии, изцяло поддържам жалбата срещу определението на Окръжен съд Пловдив, с което е уважено искането на Окръжна прокуратура Пловдив и е определено спрямо моя подзащитен най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Считам, че това определение е незаконосъобразно и необосновано.

На първо място считам по отношение на обоснованото предположение, което е едната кумулативно изискуема предпоставка, за да бъде определена мярка „Задържане под стража“, че единствено то се извежда от обясненията, дадени при условията на чл. 222 НПК на другия обвиняем по делото - Х.. Моля да имате предвид, че тези обяснения не са снети в присъствието на

другия обвиняем и неговия защитник. За този разпит ние не сме били уведомени и считам, че не следва да се ценят като годни доказателствени средства. Установено е, че по никакъв начин на дати 25-ти и 26-ти, както е формулирано в обвинението, моят подзащитен не е упражнявал фактическа власт, владение върху предмета на престъплението, който е описан в постановлението за привличане. А за да има налице такова деяние, тази фактическа власт трябва да е налице. Това, което виждаме е, че фактическата власт върху предмета на престъплението е упражнявана от другия обвиняем по делото. Както и върху наркотичното вещество, намерено в автомобила му, така и това, намерено в апартамента, където живее под наем.

След като моят подзащитен изяви желание вчера да съдейства на органите на ДП, стана ясно при обясненията на другия обвиняем са изключително противоречиви и с тях той цели единствено да размие своята наказателна отговорност, като ангажира наказателната отговорност на другия обвиняем. Видно е, че той не само е нямал достъп до този шкаф, който се е намирал в апартамента му, но е имало и ключ, който не е намерен. Всички данни, които той дава, че наркотикът не е негов, според мен са една защитна позиция и се намираме в класически случай на оговор, чрез който по никакъв начин не би могла да бъде ангажирана наказателната отговорност на моя подзащитен.

Дори и да приемем, че има данни за това, че той е съпричастен с тези наркотични вещества и в действителност е помогнал на другия обвиняем по делото да се сдобие с тях, моля да имате предвид, че в никакъв случай неговата дейност не може да се характеризира като такава, каквато намираме данни в обясненията на М..

Освен това той е дал данни за човека, който ги е мотивирал и лицето В., и М. към извършване на незаконосъобразна дейност, описал е лицето как изглежда, с каква кола се движи и е дал възможност на разследващите органи да стигнат много по-дълбоко в този случай и да се стигне до действителния виновник за тази дейност.

По неговите самопризнания, с които се разкайва, той наистина се е занимавал с тези дейности. След като е започнал работа обаче във фирма „Т.“, той е престанал да се занимава и това е видно от показанията на свидетелката В., тъй като тя казва, че през м. септември го е потърсила, но той не си е

вдигнал телефона и тя е решила, че той е престанал да се занимава.

Моля да отчетете добросъвестното съдействие на подзащитния ми към органите на ДП, което не е просто проформа, а с изключително големи детайли. Той е казал абсолютно всичко добросъвестно пред разследващите органи, изразил е съжаление, също и желание да вземе живота си в ръце и да продължи работата си на мястото, където е работил към този момент, както и да продължи съжителството им с неговата приятелка, което се осъществява на адреса на родителите му. Моля да имате предвид, че нито в едно от извършените процесуални действия по разследването, както в апартамента на родителите му, където той живее, нито в колата, която е управлявал, както и при личния му обиск, не е открито никакво вещество, забранено от закона.

Считам, че не съществува реална опасност от укрИ.е, така, както е приел Пловдивският окръжен съд, защото спрямо моя подзащитен са налице наистина добри характеристични данни. Той е трудово ангажиран, представен е трудов договор на първа инстанция, допълнително споразумение към трудовия договор, представена е характеристична справка, от която е видно, че той е в чудесни отношения с колегите си, че изпълнява добросъвестно своите трудови задължения, както и че има отговорност към повереното имущество, тъй като борава с парични средства, на него му е гласувано доверие.

Не считам, че има и опасност от извършване на престъпление, след като той е признал вината си. До момента не е осъждан и няма основание да се мисли, че той има някакви престъпни нагласи. Още повече след неговите самопризнания, съжаление и поука от стореното, считам, че такава опасност от извършване на друго престъпление също не може да се предполага.

Моля да имате предвид, че той няма други висящи дела, няма никакви криминалистични регистрации. В млада възраст е и една такава грешка, която е допусната, моля съдът да отчете като грешка на възрастта и да промени определената мярка „Задържане под стража“ в по-лека, а именно „Парична гаранция“, в размер, съобразен с имотното му състояние, или „Домашен арест“.

Най-важното за мен, като негов защитник, е да му дадете възможност той да продължи да се занимава с труд, който не противоречи на закона, и да не се създават предпоставки наистина за в бъдеще за подобни деяния. Той

искрено е съжалил.

Обвиняемият Х. (за лична защита): Съгласен съм с това, което каза адвокатът ми.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии, колегата Д. оспорва втората кумулативно изискуема предпоставка по чл. 63 НПК, а именно опасността от извършване на престъпление. Колегата Ч. оспори и двете кумулативно предвидени предпоставки. И двамата твърдят, че обвиняемите са направили всичко възможно да сътрудничат на разследването и имат добросъвестно поведение, като по отношение на Х. аз не виждам такова добросъвестно поведение, с оглед на заявеното от него в разпита вчера за две лица посочени с малки имена. По отношение на обв. М., единственото му добросъвестно поведение е това, че е дал ПИН кода на своя телефон, за да се извърши огледа на вещественни доказателства, който днес представих.

Обоснованото предположение по отношение на обв. Х. си е налице. Той има ключ от жилището, където живее М. и обв. Н.. Има ключ за шкафа, където се държат високорисковите наркотични вещества и забележете, те не са от един вид – марихуана, кокаин, амфетамин, метаамфетамин, едно богато разнообразие от наркотици. В телефона му е снимана взната, намерена в дома му. На всичко това е обърнал внимание първоинстанционният съд, преценявайки наличието на обоснованото предположение дали обв. Х. е съпричастен към деянието. Всеки един обвиняем в своите обяснения има право да твърди каквото иска, но в същинското производство ще се преценява дали това е средство за защита или е доказателствено средство, но виждате, че и в обясненията, дадени и от двамата обвиняеми те всъщност прехвърлят вината един на друг.

По отношение на обоснованото предположение считам, че то е налично и по отношение на обв. Х.. Законосъобразно Окръжен съд Пловдив е приел, че е налице съвсем обозрима опасност от извършване на друго престъпление. Доказателствата са не само гласните, а именно показанията на свид. Т., но най-вече от протоколите за извършени процесуалноследствени действия.

По отношение на обв. М. в никакъв случай доказателствата не сочат, че е ходил до С. само за да взима наркотика, да го носи в дома си и да го предоставя на Х. за разпространение. Напротив, не само в този заключен шкаф, но и на други места в жилището, обитавано от него е намерено

наркотично вещество. Ако обърнете внимание на огледа на веществени доказателства, Вие ще видите, че всъщност показанията на св. Т. се подкрепят, с оглед на обстоятелството, че М. активно е участвал и в разпространителската си дейност в един доста продължителен период от време.

По отношение на обв. Х. пък са налице гласни доказателства – трима свидетели, които са купували от него, като двама от тях сочат, че това е ставало до ул. „Л.“ 2, това е Второ районно управление. Ако обърнете внимание на обстоятелството, че там живее обв. М. и в комуникацията с текстовите съобщения на неговия телефон, Вие ще видите, че всъщност и двамата обвиняеми са участвали в разпространителска дейност и то в един период, продължил назад във времето.

По отношение на възражението на адв. Ч. за упражняване на трайната фактическа власт, моля да имате предвид Решение № 269/2018 г. на ВКС, I н.о., по НД № 946/2017 г., по което се приема, че упражняването на трайна фактическа власт не означава да е в ръцете на лицето - това означава то да има приоритетен достъп до това наркотично вещество.

Именно заради това ще Ви моля да потвърдите определението на Окръжен съд Пловдив.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ.

Обвиняемият М.: Осъзнавам в какво съм се забъркал и какво съм сторил. Съжалявам искрено и на 100 % гарантирам, че не бих извършил каквото и да е деяние или да се укривя. Съпричастен съм към разследването изцяло и моля за по-лека мярка.

Обвиняемият Х.: Аз също осъзнавам вината си и осъзнавам какво съм направил. Искам да се извиня за това. Бих искал по-лека мярка за неотклонение, тъй като живея с моята приятелка и моите родители. Живея на бул.“Ш.с.“ № 200. Имам си работа, която много харесвам. В идеални взаимоотношения съм с работодателя си и работници. Не бих се укривил и не бих извършил подобно престъпление никога. Отново заявявам, че съжалявам за стореното, осъзнавам грешката си.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Производството е по реда на чл. 64 ал. 8 от НПК.

С протоколно определение № 1553/29.11.2022 г. по ЧНД № 2131/2022 г. , Пловдивският окръжен съд е взел мярка за неотклонение по отношение на И. Й. М. и И. И. Х. задържане под стража по ДП № 158/2022 г.

Недоволни от така посоченото определение са останали обвиняемите, които са го обжалвали, чрез своите защитници с искане то да бъде отменено и спрямо тях се вземе по-лека мярка за неотклонение.

Прокурорът даде заключение, че жалбите са неоснователни.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбите, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБИТЕ СА НЕОСНОВАТЕЛНИ.

За да постанови атакуваното определение Пловдивският окръжен съд с основание е преценил, че макар и в начален етап на разследване, към настоящия момент може да се направи извод за наличие на обосновано подозрение в голяма степен на съпричастност на обвиняемите И. М. и И. Х. в престъплението в което са обвинени по чл. 354а ал. 1 вр. с чл. 20 ал. 2 вр. с ал. 1 НК.

Този извод следва от обясненията на двамата обвиняеми, които действително правят самопризнания с оглед на своя процесуален интерес към настоящия момент, но така също от показанията на разпитаните свидетели, включително и на тези, които твърдят, че са закупували високорисково наркотично вещество от обвиняемия И. Х., а така също и от обясненията на третата обвиняема по случая – В. Н.. В същата насока следва да се преценя и протоколите за претърсване и изземване, които са били предмет на анализ в атакуваното определение.

Пловдивският апелативен съд счита, че показанията на свидетелят н. |Т. следва да се обсъждат доколкото той е съобщил обстоятелства, които лично е възприел при осъществяваната полицейска акция, а не в частта, в която той

пресъздава оперативна информация по работата си като полицейски служител.

Не могат да бъдат споделени възраженията на защитата, че в конкретния случай липсва реална опасност обвиняемите да извършат престъпление. Действително в хода на досъдебното производство и двамата са оказали съответното съдействие при разследването, но добрите характеристични данни, за които защитата твърди, че са налице, ще могат да се преценят като смекчаващи отговорността обстоятелства евентуално в съдебното производство, ако прокуратурата прецени, че следва да поддържа обвиненията, повдигнати спрямо И. Х. и И. М..

Действително И. М. е посочил, че на задната седалка превозва високорисково наркотично вещество, но това е станало след задържането му от органите на полицията. Той обаче се е опитал да потегли с автомобила, след това се е заключил, което е наложило счупване на стъклото и последващото му задържане.

По отношение на И. Х. очевидно е, че в хода на досъдебното производство са събрани гласни доказателства, които са индичия за това, че същият се е занимавал с разпространението на високорисково наркотично вещество.

Поради изложеното по-горе и въззивната инстанция счита, че съществува реална опасност обвиняемите да извършат престъпление и целите на мерките за неотклонение, регламентирани в чл. 57 от НПК към настоящия момент, биха се изпълнили именно чрез „Задържане под стража“.

Няма пречки, ако в хода на досъдебното производство се съберат доказателства, които да опровергават интензитета за наличието на обосновано подозрение в степента на съпричастност, респ. опасността да извършат престъпление, въпросът за мярката за неотклонение отново да бъде поставен на вниманието на съда.

Ето защо, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1553/29.11.2022 г. по

ЧНД № 2131/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 11,15 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____